

hvile, tværtimod flytter de sig længere væk. Helt ærligt: Hvor lang snor skal vi give russerne? Jeg synes, Georgiens civilbefolkning mangler et svar.

Kl. 15:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:01

Jørgen Poulsen (RV):

Jo, men jeg vil gerne svare helt konkret. Jeg mener ikke, alle muligheder er udtømte. Jeg er egentlig enig i, at Rusland bevæger sig baglæns i den her sag. Og hvor langt skal de have lov til at bevæge sig? Men jeg har også lagt mærke til i andre møder, hvor jeg har været sammen med russerne i forbindelse med det her, at de ikke er ligeglade med den stigmatisering, som for øjeblikket foregår fra parlamentets side, og det er det, jeg tror på er vejen frem.

Kl. 15:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er vi kommet så vidt, at vi går over til udenrigsministeren.

Kl. 15:02

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Ja, tænk, at det langt om længe skulle komme så vidt!

Jeg synes, det har været konstruktive, kloge indlæg, der har været, og det er også vigtigt; Europarådet fortjener det. Jeg har selv haft den ære at være medlem af det i flere år og kan derfor, f.eks. omkring Rusland – der var en, der var inde på det, nemlig fru Pernille Frahm – sige, at vi faktisk overvejede det meget, meget nøje, da vi stemte for, at Rusland skulle blive medlem der midt i 1990'erne. Jeg kan også bekræfte, at fru Hanne Severinsen, som repræsenterede Venstre på ganske fremragende vis, også havde meget svære overvejelser, og at vi drøftede det meget sammen. Og jeg vil godt oplyse her, at det, der gjorde udslaget – for jeg var meget, meget i tvivl – var, at jeg drøftede det indgående med observatør ved Europarådet Kovaljov, som var Jeltsins menneskerettighedskommissær i Tjetjenien, og som var højt respekteret, ikke mindst i den vestlige verden. Jeg spurgte ham: Hvad gavner mest menneskerettighederne og tjetjenerne? Så sagde han: Det er, at du stemmer ja. For så kommer der Menneskerettighedsdomstolen, som tjetjenerne kan appellere til; så kommer der alle de konventioner, Rusland skal til at overholde. Derfor stemte jeg ja til, at Rusland blev optaget. Men det var altså ikke noget, som vi bare kom let til; det var en af vores meget, me-

get tunge og indgående overvejelser. Jeg skal ikke gøre forskel på partierne her, for alle vores medlemmer af Europarådet sad jo sammen og drøftede det i den danske delegation. Jeg kan kun sige, at fru Hanne Severinsen var lige så usikker på det, som jeg var, men for os gjorde det altså udslaget, at vi her fik Menneskerettighedsdomstolen ind.

Det tror jeg også er vigtigt. For vi kan også se, i hvor mange sager Rusland er blevet dømt ved Menneskerettighedsdomstolen i forbindelse med Tjetjenien, og vi kan jo også se, at de er begyndt at rette sig efter dommene. Der er også et arbejde i gang i Dumaen, som skal forhindre, at de skal blive ved med at blive dømt, altså at man ændrer sin lovgivning, så man fanger op, hvad det er, Menneskerettighedsdomstolen går efter. Så det er jo et tegn på, at vi i forbindelse med de konkrete mennesker, som har haft et sted at appellere, og som også har fået en dom, der gik i deres retning, i hvert fald fik ret i, at medlemskabet ville være værdifuldt for det enkelte menneske.

Omkring Rusland skal jeg sige, at hvis man stemmer om at fratage Rusland stemmeretten i den parlamentariske forsamling, er det, som hr. Michael Aastrup Jensen sagde, den parlamentariske forsamlingens egen afgørelse. Det kommer i så fald ikke i Ministerkomiteen. Jeg har ikke i de år, jeg har været medlem af Europarådet, fået en opringning fra nogen udenrigsminister om, hvad han syntes jeg skulle stemme – og dengang var det jo altså hr. Niels Helveg Petersen, der var udenrigsminister, og han prøvede ikke at dirigere den danske delegations stemmeafgivning. Så det vil jeg heller ikke gøre, når den parlamentariske forsamling har sin egen beslutningskompetence.

Vi holder jo 60-års-fødselsdag på mandag, og der vil det selvfølgelig blive drøftet. Situationen i Rusland og Georgien vil helt givet også blive drøftet, og det vil i hvert fald være med i den tale, jeg holder på mandag, for det er, som mange har sagt, jo meget alvorligt, at to medlemmer af Europarådet er gået i krig, og der vil selvfølgelig være overvejelser om, hvad man vil gøre ved det. Men når det så kommer til, at der skulle træffes beslutninger i Ministerkomiteen, mener jeg, det er meget vigtigt, at vi kan holde Rusland fast, at vi har et sted, hvor vi kan sige det til Rusland. Nu fungerer NATO-Rusland Rådet jo ikke, det er blevet afløst igen; fordi der var nogle russiske ambassadører, der var blevet smidt ud i Bruxelles, er det nu blevet afløst igen fra russisk